

[Lars M. Olsen.]

med tilfredshed konstatere, at vor industrieksport nu er ved at udgøre halvdelen af landets totaleksport, at den i øvrigt i det sidst afvigte år var steget med ikke mindre end 8 pct., og at produktionen nu har en værdi af 4,5 milliard kroner eller dobbelt så meget som for 6 år siden. Jeg tror, at alle i folketinget håber og venter, at denne fremgangslinje kan fastholdes og udbygges yderligere i de kommende år. Visse dele af dansk industri vil formentlig komme ud for skarp konkurrence, men det kvalitetsbegreb, der på så mange områder er karakteristisk for danske frembringelser, vil sikkert også i tiden fremover give os muligheder for placering på markeder, vi ikke før har været inde på; her vil loven om Danmarks erhvervsfond være en løftestang, ja, en forudsætning, kan man vel sige, idet man jo ikke kan forvente, at private virksomheder i særlig stor udstrækning vil kunne indlede forretninger på områder, der er præget af en vis risiko.

Jeg kan med disse ord anbefale det foreliggende lovforslag, og samtidig anbefaler jeg de ændringsforslag, som handelsministeren har stillet, og som er tiltrådt af regeringspartierne medlemmer af udvalget.

I samme forbindelse vil jeg gøre en enkelt bemærkning om det andet lovforslag, vi samtidig har til behandling.

Formanden: Vi behandler lovforslagene hver for sig. Det ærede medlem hr. Anker Lau har ordet.

Anker Lau: Må jeg lige gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, der undrede sig over, at Industrirådets formand ikke i går havde beskæftiget sig med vore forslag, at han næsten skulle have overnaturlige evner for at kunne gøre det, eftersom betænkningen først blev omdelt sent i går eftermiddags eller måske først til morgen. Men det skal jeg nu lade ligge.

Jeg skal i øvrigt indlede med at beklage den mangel på samarbejdsvilje, som oppositionen har mødt i udvalget. Man har ganske vist talt meget om samarbejde og imødekommenhed, men så snart der var lejlighed til virkelig at vise vilje, ja, så gik det, som det er gået på en lang række andre områder, at så fandt man simpelt

hen en række argumenter frem, hvorved man blot havde til hensigt at afvise oppositionens forslag. Der har ikke været gjort noget forsøg på — og noget forsøg har ikke været muligt — at forene standpunkterne, selv om jeg for så vidt er enig med det ærede medlem hr. Lars M. Olsen i, at således som vi nu arbejder ud fra foreliggende forslag, skulle der have været mulighed for at samarbejde vore synspunkter til noget, vi kunne være blevet enige om; men end ikke dette forsøg blev gjort.

Således som lovforslaget er formuleret, giver det i virkeligheden så vidtgående bemyndigelser til den højtærede minister, at man næsten ikke forstår, at den højtærede minister ikke selv er en smule interesseret i, at disse bemyndigelser begrænses. Jeg skal straks komme tilbage til vore ændringsforslag, men jeg vil dog gerne i denne forbindelse nævne, at §§ 2 og 12 giver den højtærede minister bemyndigelse til uden begrænsning at bruge af fonden på de 218 mill. kr. til de i loven nævnte formål. Nok har ministeren naturligvis sagt i sin fremsættelsestale, at det i alt væsentligt drejer sig om renterne af fondens kapital, men det må ikke finde udtryk i loven, at det er sådan. Endelig knytter der sig også det spørgsmål dertil, om eventuelle fremtidige ministre med helt andre hensigter kan være bundet af den højtærede ministers udtalelser.

Den højtærede minister har også under hele sagen meget stærkt fremholdt betydningen af sin fuldkomne handlefrihed med hensyn til midlernes fordeling, skønt man dog i alt fald for de midlers vedkommende, som tænkes anvendt til produktivitetsfremmende foranstaltninger, måtte synes det indlysende såvel af hensyn til ministeren som af hensyn til de erhvervsgrupper, der nu engang skal nyde godt af disse midler, at der dog blev fastslået et vist rimeligt forhold mellem tildelingerne til de forskellige industrier. Men heller ikke på dette område har man kunnet finde den mindste imødekommenhed, og jeg må tilstå, at dette ikke har kunnet undgå at fremkalde forstærkede betænkeligheder hos os med hensyn til den høje regerings hensigter, da der her er tale om så løse og vidtgående bemyndigelser.

Ved første behandling nævnedes jeg, at vi måtte have klarhed over, om erhvervene og pengeinstitutterne selv kunne løse disse